

РЕШЕНИЕ

№ 127

гр. Карлово, 11.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАРЛОВО, II-РИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на единадесети март през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: Владимир Ст. Иванов

при участието на секретаря Цветана Т. Чакърова
като разгледа докладваното от Владимир Ст. Иванов Гражданско дело №
20235320101034 по описа за 2023 година

Съдът е сезиран с искова молба „Й. Б.“ ЕАД, ЕИК *****, със
седалище и адрес на управление в град С., ж.к. „М.“ 4, Б. П. С., сграда *, със
законен представител – Д. К.с К. – Изпълнителен директор, чрез адв. В. Г.
против М. Х. К., ЕГН: *****, с настоящ адрес: с. М. , обл. П., ул. „*-ва“
№ **.

В исковата молба се твърди, че ответницата сключила с „Й. Б.“ ЕАД
(предходно наименование Т. Б. ЕАД) следните договори:

- Договор за мобилни услуги от дата 21.05.2020 г. за ползване на
мобилен номер ***** с избран абонаментен план Интернет за дома
19,99 лв., като е уговорен първоначален срок на действие за 24 месеца, до
21.05.2022 г. На абоната е предоставено за ползване и устройство – рутер
модел Н. *****_*****with A.;

- Договор за мобилни услуги от дата 21.05.2020г. за ползване на
мобилен номер *****с избран абонаментен план Тотал+ с
неограничени национални минути и изх. роуминг в Зона ЕС, като е уговорен
първоначален срок на действие за 24 месеца, до 21.05.2022 г.;

- Договор за мобилни услуги от дата 18.08.2020 г. за ползване на
мобилен номер *****с избран абонаментен план Тотал+ с
неограничени национални минути и изх. роуминг в Зона ЕС, като е уговорен
първоначален срок на действие за 24 месеца, до 18.08.2022 г.

Между страните били сключени и следните договори за лизинг:

- Договор за лизинг от дата 18.08.2020 г., по силата на който му е предоставено за ползване мобилно устройство марка N. модел 2.3 32GB D. C. за период от 23 месеца срещу заплащане на месечна лизингова вноска в размер на 3,39 лв., съгласно уговорения погасителен план по лизинговия договор, както и с правото на абоната след изтичане на 23-месечния срок на договора срещу заплащане на допълнителна сума от 3,39 лв. да придобие собствеността върху лизинговата вещ;

- Договор за лизинг за базови аксесоари от дата 18.08.2020 г., по силата на който на абоната е предоставен пакет базови аксесоари, а именно: B. A. T. G. 16GB microSD cll 10 80 MBs; B. A. U. R. PB ****Alu; B. A. C. T. G. N. 2.3; B. A. C. C. N. 2.3 CC - 123 за период от 23 месеца срещу заплащане на месечна лизингова вноска в размер на 2,30 лв., съгласно уговорения погасителен план по лизинговия договор, както и с правото на абоната след изтичане на 23-месечния срок на договора срещу заплащане на допълнителна сума от 2,30 лв. да придобие собствеността върху лизинговата вещ;

Към абонамента е сключена и застрахователна полица от дата 18.08.2020 г. с уговорена месечна застрахователна премия в размер на 3,49лв., с ДДС.

Въз основа на посочените договори ответникът ползвал предоставяните от дружеството мобилни услуги, като потреблението е фактурирано под клиентския номер на абоната №006524285.

За потребените от абоната-ответник мобилни услуги за периода от 25.07.2020 г. до 24.11.2020 г. „Й. Б.“ ЕАД е издало фактури №7308731674/25.08.2020 г., №*****/25.09.2020 г., №7311342392/25.10.2020 г., №7312795350/25.11.2020 г. на обща стойност 307.50 лева.

Неизпълнението на абоната-ответник да заплати стойността на потребените и фактурирани услуги на стойност 307.50 лв., ангажирало договорната му отговорност по т.11 от процесните договори за услуги, като във връзка с чл.75, вр.с чл. 196, в) от ОУ на мобилния оператор, ищецът прекратил едностранно индивидуалните договори за ползваните от ответника абонаменти и издал крайна фактура № 7314071827/25.12.2020г. Крайната фактура била на обща стойност 931.63 лева и включвала:

1. Потребени мобилни услуги на стойност 307.50 лева;

2. Неустойка за предсрочното прекратяване на договорен абонамент за услуги, в общ размер на 510.33 лева, включваща:

- 99.77 лева – неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 21.05.2020 г. за мобилен номер *****, представляваща стойността на 3 месечни абонаментни такси;

- 145.98 лева – неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 21.05.2020 г. за мобилен номер *****, от които 49.98 лева, представляващи стойността на 3 месечни абонаментни такси и 96

лева, представляваща фиксирана неустойка за предоставено за ползване устройство Н. *****with А., съгласно т. 12, б."б" от договора за мобилни услуги от дата 21.05.2020 г.

- 264.58 лева – неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 18.08.2020 г. за мобилен номер *****, от които 99.44 лева, представляващи стойността на 3 месечни абонаментни такси и 165.14 лева, представляващи неустойка за предоставено за ползване устройство N. 2.3 32GB D. C.

3. Неплатени лизингови вноски в размер на общо 113.80 лева, както следва:

- 67.80 лева по Договор за лизинг от дата 18.08.2020 г., сключен във връзка с договорен абонамент за номер 359893772376, по силата на който абонатът е получил мобилно устройство N. 2.3 32GB D. C. на изплащане;

- 46.00 лева по Договор за лизинг от дата 18.08.2020 г., сключен във връзка с договорен абонамент за номер *****, по силата на който абонатът е получил пакет от 4 бр. базови аксесоари на изплащане.

Поради липсата на плащане, ищецът подал заявление по чл.410 ГПК, по което било образувано ч. гр. д. №872/2022 г. по описа на РС К.. Тъй като издадената заповед била връчена при условията на чл.47, ал.5 ГПК и в изпълнение на дадените от съда указания, за ищеца бил налице правен интерес от предявяване на настоящия иск.

Ищцовото дружество моли съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответницата, че му дължи следните суми, за които по ч. гр. д. №872/2022 г. по описа на РС К. е издадена Заповед за изпълнение по чл.410 ГПК, а именно:

- 307.50 лева – дължими и незаплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги, за които са издадени фактури №7308731674/25.08.2020 г., №*****/25.09.2020 г., №7311342392/25.10.2020 г., №7312795350/25.11.2020 г., №7314071827/25.12.2020 г. за периода от 25.07.2020 г. до 24.12.2020 г.;

- 113.80 лева – незаплатени лизингови вноски;

- 510.33 лева – неустойки за предсрочно прекратяване на договорен абонамент.

- законната лихва за забава върху вземането, считано от датата на подаване на заявлението по чл.410 ГПК – 21.07.2022 г., до окончателното изплащане на задължението;

Претендират се и разноските по делото, включително и направените в заповедното производство.

В срока по чл.131 ГПК е депозиран отговор на исковата молба от особения представител адв. Р. Г., която заявява, че няма никаква връзка с ответницата. Моли съда да се произнесе съобразно доказателствата по делото.

След преценка на събраните по делото доказателства, отделно и в тяхната съвкупност, във връзка със становищата на страните, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявени са установителни иски с правно основание чл.422 ГПК, във вр. с чл.415 от ГПК, вр. с чл.79, ал.1 ЗЗД, чл.92 ЗЗД и чл.342 ТЗ, с които се претендират вземания за мобилни услуги (абонаментни такси), неустойки и лизингови вноски по сключени между страните договори за мобилни услуги и лизинг на мобилни устройства и аксесоари.

Установява се от представените писмени доказателства и не се спори, че между страните са сключени договора за предоставяне на мобилни услуги и договор за лизинг. Не се спори, че договорите са прекратени едностранно от ищеца, поради неплащане на задълженията по тях.

Съдът намира исковата претенция в частта, касаеща неплатените абонаментни такси за предоставени мобилни услуги и в частта, касаеща неплатените лизингови вноски, за основателна. Размерът и основанийето на задълженията за неплатени абонаментни такси се доказваха от ищеца посредством представените по делото фактури. Размерът на претенцията не е оспорен от ответната страна и доколкото се касае до дължимост на вземане, произтичащо от абонамента такса, която се дължи независимо от потреблението, и при липса на доказателства за плащане, който факт не се твърди, а и доказването му е в тежест на ответника, то иска за заплащане на сумата от 307.50 лева – дължими и незаплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги, за периода от 25.07.2020 г. до 24.12.2020 г., за което са издадени фактури №7308731674/25.08.2020 г., №*****/25.09.2020 г., №7311342392/25.10.2020 г., №7312795350/25.11.2020 г., №7314071827/25.12.2020 г., се явява основателен и доказан в пълен размер.

Съдът намира за изцяло основателна и доказана и претенцията на ищеца за заплащане на сумата от общо 113.80 лева, дължима по Договори за лизинг от 18.08.2020 г., по силата на който абонатът е получил на изплащане мобилно устройство N. 2.3 32GB D. C. и 4 бр. базови аксесоари. Вземането на лизингодателя възниква по силата на сключените договори, доколкото по несъмнен начин е установено изпълнение на насрещното му задължение, да предаде вещта, установено от съдържанието на самия договор за лизинг. С изпълнението на това задължение се изчерпват задълженията му по този договор. Поради предсрочното му прекратяване, ищецът има право на неплатените вноски, чийто размер също е установен.

Съдът намира, че искът за неустойка, равняващи се на три месечни абонаментни такси по договорите за за мобилни услуги и договорите за лизинг следва да бъде отхвърлен, като съображенията за това са следните:

Ответникът, като страна по процесните договори има качеството на потребител по смисъла на §13 т. 1 от ДР на ЗЗП, поради което съдът е задължен да следи както за съответствие на искането със закона и добрите

нрави, така и на основание чл. 7 ал.3 от ГПК относно наличието на неравноправни клаузи в договорите, по смисъла на ЗЗП, които се признават за недействителни и не поражда целения в изготвения от кредитора договор резултат.

Съгласно чл. 143, ал. 1 от ЗЗП, неравноправна клауза в договор, сключван с потребител, е уговорка във вреда на потребителя, която не отговаря на изискването за добросъвестност и води до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца или доставчика и потребителя. В разпоредбата на чл. 147 ал. 1 от ЗЗП е предвидено, че клаузите на договорите, предлагани на потребителите, трябва да бъдат съставени по ясен и недвусмислен начин.

Нищожността и неравноправността на неустоечната клауза в Договорите за мобилни услуги произтича от начина на уговаряне на неустойката – в размер на до три стандартни месечни абонамента за всяка една СИМ карта/номер. Така уговорената неустойка съдът намира за необосновано висока, доколкото мобилният оператор едностранно определя месечните абонаменти такси, които не подлежат на индивидуално договаряне. Така потребителят трябва да заплати като неустойка трикратната абонаментна месечна такса без да получава насрещна престация, т.е. без да ползва услугите на оператора. Операторът, от своя страна, би получил очакваната и уговорена печалба от договора без да дължи насрещна престация до края на срока, предвид предсрочното му прекратяване. Съдът намира така уговорената неустойка за установена в противоречие с добрите нрави и конкретно с нормите на добросъвестността, тъй като излиза извън обичайните обезпечителна, обезщетителна и санкционна функции на неустоечните клаузи. Вредата от неизпълнение на задължението на длъжника не е съизмерима със стойността, която кредиторът би получил при удовлетворяване на интереса му от заплащане на разликата между уговорената и определената от него стандартна абонаментна такса до края на срока на договора. По този начин, макар договорът да е прекратен, абонатът остава задължен за заплащане на част от месечните абонаментни такси, без да може да ползва установените в договора услуги. Така установена, клаузата за неустойка, като нищожна и установена в противоречие с добрите нрави, не поражда задължение за потребителя на мобилни услуги.

Договорът за мобилни услуги е договор с периодично изпълнение, по силата на който доставчикът се задължава да предостави определени услуги, а потребителят да заплаща договорената между страните цена. При неизпълнение задълженията на потребителя, доставчикът може да прекрати договора, т.е. да го развали поради неизпълнение, като развалянето действа занапред, доколкото двете насрещни престации се основават една на друга. Потребителят дължи цена за предоставените услуги до момента на разваляне на договора, а доставчикът занапред се освобождава от задължението на предоставя услугата. Действително, търговецът има право на неустойка за

вредите от развалянето на договора по вина на контрахентна си, но следва да се държи сметка за обратната възможност, която в случая не е налице, а именно - потребителят по договор за мобилни услуги не може едностранно да се освободи от задълженията си по договора по своя преценка. Съгласно чл. 143 ал. 2 т. 6 от ЗЗП неравноправна клауза е тази, която позволява на търговеца или доставчика да се освободи от задълженията си по договора по своя преценка, като същата възможност не е предоставена на потребителя, както и да задържи сума, получена за престация, която не е извършил, когато сам прекрати договора. Поради изложеното следва да се приеме, че неустоечната клауза като неравноправна не поражда задължение за потребителя, поради което искът в тази част следва да се отхвърли като неоснователен.

По двата договора за лизинг от 18.08.2020 г. се претендират неустойки, определени като разлика между цената на устройствата по договорите /твърди се, че тя е преференциална/ и реалната цена на същите. От една страна в представените договори за лизинг не е посочена реалната цена на лизинговите устройства и съдът намира, че липсват доказателства размерът на обезщетението да е бил договорен предварително с лизингополучателя. Ето защо, само на това основание, клаузите за неустойка в т. 11 от договорите за лизинг между страните е неравноправна.

От друга страна, по тези договори страните са постигнали съгласие единствено относно основанията за едностранното прекратяване от страна на дружеството – доставчик, но не и относно формата на изявлението и реда за уведомяване на другата страна, поради което следва да намери приложение общата разпоредба на чл. 87, ал. 1 ЗЗД, доколкото не се твърди наличие на обстоятелствата по чл. 87, ал. 2 ЗЗД. Съобразно разпоредбата на чл. 87, ал. 1 ЗЗД, при неизпълнение задълженията на длъжника по един двустранен договор, кредиторът може да го развали, като даде на длъжника подходящ срок за изпълнение, с предупреждение, че след изтичането му ще смята договора за прекратен. Когато договорът е писмен, предупреждението трябва също да се направи писмено. В тежест на кредитора е да установи отправяне на надлежна покана за изпълнение до длъжника с предупреждение за разваляне на договора и, че тя е достигнала до знанието му. По настоящото дело не са представени доказателства, от които да се установи, че ищецът е отправил писмена покана до длъжника със съдържанието по чл. 87, ал. 1 ЗЗД, респ. да го е уведомил писмено за прекратяване на договорните им отношения преди подаване на заявлението по чл. 410 ГПК. Поради това съдът приема, че процесните договори за лизинг не са били валидно прекратени предсрочно, съответно претендираните вземания за неустойки не са били изискуеми. При наличие на договорна клауза за неустойка, такава се дължи при поискване от изправната страна по договора, т. е. изискуемостта на вземането възниква от датата на поканата до неизправната страна по договора, каквато в случая няма отправена до длъжника.

Предвид изложеното съдът намира, че предявеният иск за неустойка

подлежи на отхвърляне като неоснователен.

По разноските:

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК с оглед изхода на спора, на ищеца следва да присъдят сторените в настоящото производство деловодни разноски, съразмерно с уважената част от иска. В исковото производство ищецът е реализирал разноски в размер на 905 лева – 25 лева за заплатена държавна такса, 480 лева за адвокатско възнаграждение и 400 лева за особен представител на ответника. Съразмерно с уважената част от иска му се следват разноски в размер на общо 409.26 лева.

Следва на ищеца да се присъдят и разноските по ЧГрД № 872/2022 г. съразмерно с уважената част от иска – 93.23 лева от общо сторени разноски в размер на 206.16 лева

На особения представител адв. Р. Г. следва да се издаде разходен касов ордер за определеното възнаграждение.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл.422, ал.1 от ГПК, че М. Х. К., ЕГН: *****, с настоящ адрес: с. М., обл. П., ул. „*-ва“ № **, ДЪЛЖИ на „Й. Б.“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в град С., ж.к. „М.“ *, Б. П. С., сграда *, със законен представител – Д. К.с К. – Изпълнителен директор следните суми, за които по ч. гр. д. №872/2022 г. по описа на РС К. е издадена Заповед за изпълнение по чл.410 ГПК, а именно:

- 307.50 лева – дължими и незаплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги, за които са издадени фактури №7308731674/25.08.2020 г., №*****/25.09.2020 г., №7311342392/25.10.2020 г., №7312795350/25.11.2020 г., №7314071827/25.12.2020 г. за периода от 25.07.2020 г. до 24.12.2020 г.;

- 113.80 лева – незаплатени лизингови вноски;

- законната лихва за забава върху вземането, считано от датата на подаване на заявлението по чл.410 ГПК – 21.07.2022 г., до окончателното изплащане на задължението.

ОТХВЪРЛЯ предявения по реда на чл. 422, ал.1 от ГПК от „Й. Б.“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в град С., ж.к. „М.“ *, Б. П. С., сграда *, със законен представител – Д. К.с К. – Изпълнителен директор иск за признаване за установено, че М. Х. К., ЕГН: *****, с настоящ адрес: с. М., обл. П., ул. „*-ва“ № ** дължи на ищцовото дружество сумата от 510.33 лева – неустойки за предсрочно прекратяване на договорен абонамент, за която по ч. гр. д. №872/2022 г. по описа на РС К. е издадена Заповед за изпълнение по чл.410 ГПК,

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 от ГПК М. Х. К., ЕГН: *****, с настоящ адрес: с. М., обл. П., ул. „*-ва“ № **, ДА ЗАПЛАТИ на „Й. Б.“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в град С., ж.к. „М.“ *, Б. П. С., сграда *, със законен представител – Д. К.с К. – Изпълнителен директор разноските по делото в размер на общо 502.49 лева, от които 93.23 лева – разноски за заповедното производство по ч. гр. д. №872/2022 г. по описа на РС К. и 409.26 лева – разноски в исковото производство.

ДА СЕ ИЗДАДЕ на назначения на ответника особен представител – адв. Р. Г. от АК П., РКО за сумата от 400.00 лв. (четиристотин лева).

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване от страните пред О. с. – П. в двуседмичен срок от съобщението, че е изготвено.

ЦЧ

Съдия при Районен съд – Карлово: _____